

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Rådhuspladsen 16

1550 København V

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

MEDDELELSER NR. 8

(20. oktober 2015)

**Lokalkursus om IT-kriminalitet henholdsvis lørdag den
16. april 2016 i København og lørdag den 30. april 2016 i Horsens**

Tema i dette nummer af Meddelelser: Besøgskontrol

Tema i næste nummer af Meddelelser: Konfiskation af motorkøretøjer

Forsøgsordning med adgangskontrol til fem byretter

Status på ombygningen af Vestre Fængsels besøgsafdeling

Må en anklager have synlige tatoveringer og piercinger?

Husk gyldigt advokatkort ved fængselsbesøg

Bogomtale: Strafferettens almindelige del, ansvarslæren, videreført af Lars Bo Langsted

To ledige beneficier ved Retten i Horsens

Institut for Menneskerettigheder: Status 2014-2015 – menneskerettigheder i Danmark

Sagsbehandlingstider i straffesager skal ned

Seneste nyt fra Højesteret

- 24. Salær – Overværelse af bevisførelse i anden straffesag**
- 25. Afvisning af anke – Afsendelse af breve til tiltalte**
- 26. God advokatskik – Klientfiskeri**
- 27. Sagsomkostninger – Begrænsning af omkostningsansvaret**
- 28. Kørsel med hash i blodet – Tilregnelser**
- 29. Besøgskontrol – Forældre og søster**
- 30. Besøgskontrol – Forældre og kæreste**
- 31. Besøgskontrol – Forældre**
- 32. Besøgskontrol – Forældre og søskende**
- 33. Besøgskontrol – Kæreste og søster**

Lokalkursus om IT-kriminalitet henholdsvis lørdag den 16. april 2016 i København og lørdag den 30. april 2016 i Horsens

Landsforeningen af Forsvarsadvokaters næste lokalkursus handler om IT-kriminalitet, der er en af tidens mest aktuelle emner inden for strafferet.

Undervisere er anklager og ekspert i cypercrime Morten Rasmussen, Østjyllands Politi, og advokat Bjarne Frøberg.

Der vil være morgenmad fra kl. 09.00 til 09.30, hvor der også er mulighed for at få sig en hyggelig snak med gode kollegaer.

Selve kurset varer fra kl. 09.30 til 17.00.

Der serveres frokost samt eftermiddagskaffe.

Kurset giver 8 lektioner til den obligatoriske efteruddannelse.

Kurset den 16. april 2016 afholdes på Tivoli Hotel & Congress Center, Arni Magnussons Gade, 1577 København V.

Kurset den 30. april 2016 afholdes på Hotel Opus, Egebjergvej 1, 8700 Horsens.

Nærmere omkring program, tilmelding og betaling følger i et senere nummer af Meddelelser.

Tema i dette nummer af Meddelelser: Besøgskontrol

I sidste nummer af Meddelelser efterlystes kendelser vedrørende besøgskontrol.

Retsplejelovens § 771, stk. 1, lyder som bekendt:

”En varetægtsarrestant kan modtage besøg i det omfang, opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet tillader det. Politiet kan af hensyn til **varetægtsfængslingens øjemed** modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol. Nægter politiet besøg, skal varetægtsarrestanten underrettes herom, medmindre dommeren af hensyn til efterforskningen træffer anden bestemmelse. **Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol forelægges retten til afgørelse.** Arrestanten har altid ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer.”

Bestemmelsen skal sammenholdes med **EMRK art. 8**:

”Ret til respekt for privatliv og familieliv

1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.
2. Ingen offentlig myndighed kan gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, undtagen for så vidt det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædelighed en eller for at beskytte andres ret og frihed.”

Som forsvarer opleves det ikke sjældent, at anklagemyndigheden ”helt automatisk” meddeler afslag på ophævelse af besøgskontrol uden nogen nærmere begrundelse. Det gælder også i forhold til sigtedes/tiltaltes kæreste og familiemedlemmer, selv om de ikke skal vidne i sagen. Som det fremgår af **U2010.958Ø** og

kendelserne nævnt i dette nummer af **Meddelelser (nr. 29-33)** er der en række eksempler på, at besøgskontrollen ophæves for så vidt angår kæreste og familiemedlemmer.

Tema i næste nummer af Meddelelser: Konfiskation af motorkøretøjer

I næste nummer af Meddelelser er temaet konfiskation af motorkøretøjer.

Ligger du inde med en nyere utrykt afgørelse, hvor anklagemyndigheden ikke får medhold i en påstand om konfiskation af et motorkøretøj - fx i forbindelse med en domfældelse for spirituskørsel - bedes du sende afgørelsen til foreningens sekretær Peter Trudsø på pt@strafferetsadvokaten.dk. Tilføj gerne nogle bemærkninger til afgørelsen. Det er udelukkende endelige afgørelser, der har interesse.

Peter Trudsø modtager også gerne forslag til andre emner, der kan bruges som tema i kommende numre af Meddelelser.

Tanken er at indsamle utrykte afgørelser fra områder, hvor trykt retspraksis ikke efterlader det fulde billede af praksis.

Forsøgsordning med adgangskontrol til fem byretter

Landsforeningen af Forsvarsadvokaters bestyrelse sætter pris på de mange tilbagemeldinger fra medlemmerne omkring forløbet af den et-årige forsøgsordning med adgangskontrol til fem byretter.

Hvis Landsforeningen skal udøve indflydelse på den løbende evaluering af forsøgsordningen, er det helt afgørende, at Landsforeningen er orienteret om, hvordan forsøgsordningen forløber.

Bestyrelsen hører fortsat gerne fra medlemmer, der har haft uheldige oplevelser i forbindelse med adgangskontrollen.

Har du haft uheldige oplevelser, bedes du sende en mail med beskrivelse af hændelsen til foreningens sekretær på pt@strafferetsadvokaten.dk

Landsforeningen deltager i et foreløbigt evalueringsmøde med bl.a. Domstolsstyrelsen og de fem retspræsidenter den 20. november 2015.

Status på ombygningen af Vestre Fængsels besøgsafdeling

Ombygningen af besøgsafdelingen i Vestre Fængsel trækker desværre ud.

Seneste melding fra Vestre Fængsel er, at ombygningen forventes afsluttet marts 2016.

Må en anklager have synlige tatoveringer og piercinger?

Rigsadvokaten har netop udsendt en folder til anklagemyndighedens medarbejdere for at sætte fokus på, hvad der er god adfærd og etik i anklagemyndigheden.

Folderen giver ikke et eksakt svar på, om en anklager må have synlige tatoveringer og piercinger. Der står i folderen på side 5, at en anklager skal tænke over, om anklagerens påklædning eller eventuelle synlige tatoveringer og piercinger kan opfattes som udfordrende eller påfaldende. Læser man mellem linjerne skal man formentlig (fortsat) lede længe for at møde en anklager i retten med synlige tatoveringer og piercinger.

Folderen omtaler bl.a. også anklagerens sprogbrug, tavshedspligt og ytringsfrihed.

Folderen kan læses her:

<http://www.anklagemyndigheden.dk/Documents/god-adfaerd-og-etik-i-anklagemyndigheden.pdf>

Husk gyldigt advokatkort ved fængselsbesøg

Landsforeningens sekretær er blevet kontaktet af Vestre Fængsel, der har bedt om, at der videregives en påmindelse om, at forsvarsadvokater altid bør være i besiddelse af gyldigt advokatkort i forbindelse med besøg i Vestre Fængsel.

Du kan rekvirere et CCBE Id-kort hos Advokatsamfundet. Du skal medsende et billede i pasfoto-størrelse vedhæftet i jpg-format til Birgit Thode, bth@advokatsamfundet.dk

Kortet er gældende i 2 år.

Skal du have fornyet dit kort, skal du sende dit gamle kort retur til Advokatsamfundet, før du kan få et nyt kort.

Såfremt din beskikkelse bortfalder, fratages eller deponeres, skal kortet straks returneres til Advokatsamfundet.

Såfremt du mister kortet eller får det stjålet, skal du straks underrette Advokatsamfundet på telefon 33969798 eller bth@advokatsamfundet.dk

Advokatsamfundets postadresse er: Kronprinsessegade 28, 1306 København K.

Bogomtale: Strafferettens almindelige del, ansvarslæren, videreført af Lars Bo Langsted

Knud Waabens klassiske værk inden for strafferetten er udkommet i 6. udgave den 19. august 2015.

Bogen er videreført af professor Lars Bo Langsted.

Bogen er i 6.udgaven ført ajour med lovgivning og retsafgørelser frem til april 2015.

Bogen er på 328 sider og koster 456 kr. ekskl. moms.

Den udgives af Karnovgroup.

To ledige beneficier ved Retten i Horsens

Da Landsforeningen af Forsvarsadvokater også tæller advokater, der ikke er beneficerede, vil som noget nyt i Meddelelser blive bragt en kort omtale, når ledige beneficier slås op.

To hverv som offentlig forsvarer og som beskikket advokat for personer, der har fri proces ved retten i Horsens og Vestre Landsret, er ledige.

Frem til den 17. november 2015 er det muligt at sende en ansøgning.

Ansøgningen stiles til Justitsministeren og sendes til

Præsidenten for Retten i Horsens
Godsbanegade 2
8700 Horsens

Opslaget ses her:

<http://www.domstol.dk/horsens/nyheder/ovrigenyheder/Pages/RetteniHorsens-offentligforsvarerogbeskikketadvokat.aspx>

Institut for Menneskerettigheder: Status 2014-2015 – menneskerettigheder i Danmark

En gang om året udgiver Institut for Menneskerettigheder et overblik over menneskerettighedssituationen i Danmark. I 2014/15-udgaven, som du kan downloade ved at klikke på link nedenfor, gør Institut for Menneskerettigheder status på 22 centrale områder blandt andet retfærdig rettergang, frihedsberøvelse, børn samt udvisning og udlevering. Mange af delrapporterne er særdeles relevante for forsvarsadvokater.

<http://menneskeret.dk/status>

Sagsbehandlingstider i straffesager skal ned

Den 4. september 2015 er der offentliggjort følgende fra Domstolsstyrelsen:

”En arbejdsgruppe under Domstolsstyrelsen anbefaler bl.a. at indføre forhåndsberammelser - det på forhånd at fastsætte tid og sted for et retsmøde - og forkyndelse via telefon, sms eller digitalt. Målet er kortere sagsbehandlingstider i straffesager.

Som opfølgning på terrorangrebene i København i februar 2015 anmodede Justitsministeriet Domstolsstyrelsen om, i samarbejde med Rigsadvokaten og forsvarsadvokaterne, at komme med et oplæg til, hvordan berammelsen af straffesager kan optimeres, så sagerne behandles hurtigst muligt.

”Den tid, det tager, at få afgjort en straffesag kan have stor betydning for de implicerede. Derfor er det tilfredsstillende, at der har været mulighed for at være med til at finde løsninger med de involverede parter”, siger direktør for Domstolsstyrelsen, Charlotte Münter.

Oplægget fra arbejdsgruppen indeholder en række anbefalinger til forskelligartede tiltag, som vil kunne optimere anklagemyndighedens og domstolenes generelle arbejde med berammelsen af straffesager.

Berømmelse af retsmøder

Når retten modtager en sag, skal man finde ledige tider i kalenderne hos både tiltalte, forsvarer, anklager, eventuelle vidner eller andre relevante personer, samt hos dommeren. Det er et kalenderpuslespil, som ofte fører til, at sager først berammes mange uger eller måneder frem i tiden.

Et af forslagene fra arbejdsgruppen går derfor ud på, at retten i større arrestantsager, senest efter otte ugers varetægtsfængsling og derefter løbende, skal have de oplysninger om sagen, der giver retten mulighed for at tage stilling til, om retten kan forhåndsberamme sagen. Dermed kan der spares tid, for eksempel når det handler om større sager.

”Ud over mere konkrete tiltag, som for eksempel i god tid at fastsætte tid og sted for retsmøder, bliver det spændende at se, om ideer som f.eks. at samle forkyndelser hos én myndighed, og i højere grad at bruge digital forkyndelse, kan gennemføres”, siger Charlotte Münter.

Kortere sagsbehandlingstid

Oplægget bygger bl.a. videre på en redegørelse fra 2013, der indeholdt en række anbefalinger til understøttelse af hurtigere behandling af straffesager. Desuden er der arbejdet videre på resultaterne af en undersøgelse foretaget ved retterne i 2014 af årsagerne til, at straffesager bliver omberammet eller udsat.

Domstolene har de senere år haft fokus på at nedbringe den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i straffesager. Justitsministeriet har i den forbindelse udarbejdet en strategi, som indebærer, at retsvæsenet frem mod 2016 skal styrke det tværgående samarbejde i straffesagskæden – politi, anklagemyndighed, kriminalforsorg og domstolene - bl.a. med henblik på at øge effektiviteten gennem hele retskæden.”

<http://www.domstol.dk/om/Nyheder/oevrigenyheder/Pages/Sagsbehandlingstideristraffesagerskalned.aspx>

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser er der afsagt følgende afgørelser af Højesteret af interesse for forsvarsadvokater (www.hoejesteret.dk)

Udsagn i avisartikler om en jordemor var ikke strafbare

Dom afsagt den 15. september 2015, sag 92/2014

Jordemor A deltog i 2007 i behandlingen af en gravid kvinde, som blev indlagt med smerter. A injicerede ved en fejl kvinden med en overdosis morfin, og kvinden og det ufødte barn afgik senere ved døden. De lægelige oplysninger i sagen viste, at den direkte årsag til kvindens død var perforation af galdeblæren, men at fejl doseringen havde været medvirkende til kvindens og det ufødte barns død.

Sagen angik, om journalist B og chefredaktør C havde overtrådt straffelovens injuriebestemmelser i forbindelse med udsagn om sagen i nogle avisartikler.

Højesteret fastslog, at udsagnene i artiklerne bedømt ud fra deres indhold og sammenhæng måtte forstås således, at A som led i sit arbejde havde begået en alvorlig faglig fejl ved indgivelse af morfin og derved havde været medvirkende til kvindens og det ufødte barns død. Da udsagnene herom var sande, blev B og C frifundet.

Landsretten var nået til samme resultat.

Straffesag skulle ikke hjemvises til fornyet behandling trods inhabilitet hos forsvareren. Nægtelse af aktindsigt var ikke en rettergangsfejl

Dom afsagt den 17. september 2015, sag 256/2014

T var i byretten dømt for seksualforbrydelser mod sin datter. Det var under sagen oplyst, at datteren i to tidligere tilfælde havde indgivet lignende anklager mod andre mænd. Inden hovedforhandlingen i landsretten anmodede forsvareren landsretten om at pålægge statsadvokaten at fremlægge yderligere beviser, herunder oplysninger om eventuelle nye politianmeldelser vedrørende seksuelle overgreb indgivet af datteren efter byretsdommen. Landsretten imødekom ikke anmodningen, og byrettens dom blev stadfæstet.

Inden hovedforhandlingen i Højesteret blev forsvareren afbeskikket på grund af inhabilitet. Forsvareren havde tidligere været bistandsadvokat for datteren i en anden sag om seksualforbrydelser. For Højesteret var spørgsmålet, om sagen skulle hjemvises til fornyet behandling på grund af forsvarerens inhabilitet, og om sagen skulle hjemvises til fornyet behandling på grund af landsrettens nægtelse af aktindsigt.

Højesteret kom frem til, at der ikke skulle ske hjemvisning på grund af forsvarerens inhabilitet, da der ikke var grundlag for at antage, at beskikkelse af en anden forsvarer kunne have medført, at sagen fik et andet udfald. Derudover var der også et hensyn at tage til datteren, som ikke ønskede, at sagen skulle hjemvises.

Højesteret kom endvidere frem til, at det ikke kunne anses som en rettergangsfejl, at landsretten nægtede aktindsigt i eventuelle politianmeldelser, som datteren måtte have indgivet efter byrettens dom. Det måtte tages i betragtning, at materialet ikke kunne kaste lys over de begivenheder, som T var tiltalt for. Derudover havde forsvaret haft adgang til de to tidligere sager angående seksualforbrydelser, som var anmeldt af datteren, og til vidneførsel om datterens konkrete troværdighed.

Fristen for at søge erstatning for uberettiget varetægtsfængsling skulle regnes fra meddelelse om ankefrafald til E's forsvarer, og det var ikke undskyldeligt, at fristen var overskredet

Dom afsagt den 25. september 2015, sag 62/2015

E var i byretten blevet frifundet for overtrædelse af straffelovens § 191. Han havde været anholdt og varetægtsfængslet i godt ni måneder under straffesagens behandling. Anklagemyndigheden ankede byrettens dom, men frafaldt anken ved brev af 1. juni 2010 til landsretten og med kopi til E's forsvarer.

Den 18. august 2010 fremsatte forsvareren på vegne af E krav om erstatning for uberettiget varetægtsfængsling overfor anklagemyndigheden. Det følger af reglerne i retsplejeloven, at krav om erstatning for uberettiget varetægtsfængsling skal fremsættes inden to måneder efter meddelelse til sigtede om strafforfølgningens ophør. Det følger endvidere af reglerne, at et erstatningskrav, der er fremsat efter fristens udløb, kan behandles, hvis fristoverskridelsen er undskyldelig.

Ifølge forsvareren var grunden til fristoverskridelsen, at fristen ved en fejl ikke var blevet indført korrekt i forsvarerens sagsstyringssystem. For Højesteret var spørgsmålet, dels om ankefrafaldet skulle have været forkyndt for eller meddelt E direkte for at fristen begyndte at løbe, og dels om den manglende notering af fristen hos forsvareren kunne anses som undskyldelig.

Højesteret udtalte, at det måtte anses for tilstrækkeligt, at ankefrafaldet var meddelt E's forsvarer, og at fristoverskridelsen efter sagens omstændigheder ikke kunne anses for undskyldelig.

Højesteret stadfæstede landsrettens dom.

Førerretsfrakendelse skulle regnes fra tidspunktet for administrativ inddragelse af førerretten

Dom afsagt den 29. september 2015, sag 69/2015

T blev ved byretsdom af 5. november 2013 fundet skyldig i spirituskørsel og frakendt førerretten i 3 år fra endelig dom. Landsretten stadfæstede dommen den 27. oktober 2014.

T havde den 5. august 2013 modtaget meddelelse fra politiet om, at hans førerret var blevet administrativt inddraget. Det måtte lægges til grund, at T ikke var blevet orienteret om, at denne afgørelse var blevet omgjort den 7. august 2013. Sagen angik, hvornår tidspunktet for førerretsfrakendelse skulle regnes fra.

Højesteret stadfæstede i overensstemmelse med parternes samstemmende påstande landsrettens dom med den ændring, at førerretsfrakendelsen skulle regnes fra tidspunktet for den administrative inddragelse.

Spørgsmål om generhvervelse kunne indbringes for retten, da der var forløbet 3 år siden førerrettens administrative inddragelse

Kendelse afsagt den 29. september 2015, sag 31/2015

Ved dom af 11. juli 2012 blev T frakendt førerretten i 4 år og 6 måneder fra den 19. september 2010, hvor førerretten var administrativt inddraget. I februar 2014 anmodede T om generhvervelse.

Efter færdselslovens § 132, stk. 1, 2. pkt., kan spørgsmål om generhvervelse af førerretten tidligst indbringes for domstolene, "når der er forløbet 3 år af frakendelsestiden".

Højesteret fastslog, at udtrykket ”når der er forløbet 3 år af frakendelsestiden” skulle forstås således, at det også omfatter en periode, hvor førerretten har været inddraget administrativt, og at sagen derfor kunne realitetsbehandles. Betingelserne for generhvervelse var imidlertid ikke opfyldt.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Rejseforbehold ophævet i en straffesag, hvor sagen oprindeligt var anlagt ved en forkert ret

Kendelse afsagt den 6. oktober 2015, sag 56/2015

T boede på gerningstidspunktet i Odense. Straffesagen mod ham burde derfor have været anlagt ved Retten i Odense. Sagen blev ved en fejl anlagt ved Retten i Sønderborg, og advokat A, der har kontor i Sønderborg, blev beskikket som forsvarer for T med rejseforbehold. Fem måneder efter beskikkelsen fik T og advokat A besked om, at hovedforhandling var berammet ved Retten i Odense to måneder senere. Retten oplyste samtidig, at beskikkelsen af advokat A fortsat var med rejseforbehold. På dette tidspunkt havde advokat A haft et vist arbejde med sagen, herunder gennemgået sagens akter, haft et møde med T og udfærdiget en bevisbegæring.

Uanset, at sagen var omfangsmæssigt begrænset og ukompliceret, fastslog Højesteret, at rejseforbeholdet under disse omstændigheder burde have været ophævet i forbindelse med, at sagen blev overgivet til Retten i Odense.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Salær til beskikket forsvarer forhøjet

Kendelse afsagt den 9. oktober 2015, sag 119/2015

Advokat F blev beskikket som ny forsvarer for T under anke af en straffesag.

Hovedforhandling i landsretten blev berammet til den 16. og 17. december 2014. Den 10. december 2014 anmodede forsvareren om omberømmelse, idet han ikke havde modtaget ekstrakterne på ca. 634 sider eller bevisfortegnelsen. Anklagemyndigheden oplyste på landsrettens forespørgsel, at ekstrakterne måtte være blevet sendt til forsvareren eller gået tabt i posten. Ekstrakterne, som i det væsentligste indeholdt de samme bilag som for byretten, blev sendt/genfremsendt til forsvareren den 12. december 2014, og landsretten fastholdt hovedforhandlingen. Den 15. december 2014 frafaldt T anken.

Landsretten tillagde forsvareren salær med 1.700 kr.+ moms.

Sagen for Højesteret angik fastsættelsen af salæret.

Forsvareren anmodede om salær for ca. ti timer anvendt på gennemgang af sagens materiale, juridiske undersøgelser m.v., møder med klienten, korrespondance og telefoniske drøftelser, samt salær for den til hovedforhandlingen reserverede tid. Anklagemyndigheden gjorde heroverfor gældende, at det tilkendte salær var i overensstemmelse med det takstmæssige salær for ankefrafald inden hovedforhandlingen efter forhandling af normal varighed med klienten på op til 1.700 kr. + moms.

Højesteret udtalte, at salær til en beskikket forsvarer i en straffesag skal fastsættes med udgangspunkt i de vejledende salærtakster og med hensyntagen til det opnåede resultat, sagens beskaffenhed og arbejdets omfang. På denne baggrund samt efter det af forsvareren oplyste om det anvendte tidsforbrug sammenholdt med ankesagens forløb, sagens karakter og sagens omstændigheder i øvrigt, ændrede Højesteret landsrettens afgørelse, således at salæret forhøjedes til 10.000 kr. + moms.

Meddelelse 24/ 2015

Salær – Overværelse af bevisførelse i anden straffesag

Advokat A havde som beskikket forsvarer for T1 og T2 overværet dele af hovedforhandlingen i en straffesag, hvor S m.fl. var tiltalt. Advokat A oplyste, at han overværede bevisførelse, der kunne være eller havde været af betydning for forsvaret i sine egne klienters sag. Landsretten fandt henset til den nære sammenhæng mellem straffesagerne, at forsvarerens tilstedeværelse under de nævnte dele af hovedforhandlingen i sagen mod S m.fl., havde været påkrævet for forsvarerens varetagelse af sine klienters forsvar. Derfor blev advokat A's påstand om tilkendelse af yderligere salær og kørselsgodtgørelse til følge.

Kendelse afsagt af Østre Landsret den 18. september 2015, S-3363-14

”Advokat A

påkærer salærtilkendelse i sagen

Anklagemyndigheden

mod

1) T1

2) T2

(begge advokat A, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Det tidligere fremlagte var til stede.

Kæren har været forhandlet mundtligt i tilknytning til hovedforhandlingen i ankesagen, Anklagemyndigheden mod T1 og T2 (S-3445-14).

Advokat A har nedlagt endelig påstand om tilkendelse af yderligere salær og kørselsgodtgørelse for overværelse af retsmøder i sagen anklagemyndigheden mod S m.fl. (5846/2013).

Efter votering afsagdes følgende

k e n d e l s e:

Det fremgår af sagen, at advokat A som beskikket forsvarer for T1 og T2 har overværet dele af hovedforhandlingen i straffesagen, hvor S m.fl. var tiltalt.

Advokat A har oplyst, at han i denne sag har overværet bevisførelse, der kunne være eller har været af betydning for forsvaret i sine klienters sag.

Landsretten finder henset til den nære sammenhæng mellem straffesagerne, at forsvarerens tilstedeværelse under de nævnte dele af hovedforhandlingen i sagen mod S m.fl., har været påkrævet for forsvarerens varetagelse af sine klienters forsvar.

Derfor tages advokat A's påstand om tilkendelse af yderligere salær og kørselsgodtgørelse til følge som nedenfor bestemt.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens omkostningsafgørelse ændres, således at advokat A som beskikket forsvarer for T1 i salær for byretten tilkendes i alt 118.000 kr. med tillæg af moms samt i kørselsgodtgørelse tilkendes 4.081 kr. med tillæg af moms. T1 betaler 40.000 kr. med tillæg af moms af forsvarerens salær, mens resten betales af statskassen.

Endvidere tilkendes advokat A som beskikket forsvarer for T2 i salær for byretten i alt 98.000 kr. med tillæg af moms samt i kørselsgodtgørelse 4.081 kr. med tillæg af moms. T2 betaler 40.000 kr. med tillæg af moms af forsvarerens salær, mens resten betales af statskassen.”

Meddelelse 25 /2015

Afvisning af anke – Afsendelse af breve til tiltalte

Retsplejelovens § 907 og 910

Vestre Landsret afviste en ankesag vedrørende en dom afsagt af Retten i Hjørring den 1. juli 2015. Ved byrettens dom var 7 tiltalte blevet frifundet for bl.a. mandatsvig og kursmanipulation. Dommen var anket af Statsadvokaten for særlig økonomisk og international kriminalitet. Under forberedelsen af sagen opstod der et spørgsmål, om anken var rettidig. Ved kendelsen bestemte landsretten, at byrettens dom ikke var anket rettidigt, idet der ikke som foreskrevet i retsplejelovens § 907, stk. 1, inden udløbet af ankefristen var sendt genpart af ankemeddelelse ved almindeligt brev til bl.a. de tiltalte.

Kendelse afsagt af Vestre Landsret den 9. oktober 2015, S-1425-15

På Vestre Landsrets hjemmeside er den 9. oktober 2015 anført følgende uddrag af afgørelsen:

”Sagsfremstilling

Byrettens dom er afsagt den 1. juli 2015. Ved domsafsigelsen var der repræsentanter til stede for

anklagemyndigheden, ligesom nogle af forsvarerne og nogle af de tiltalte var til stede.

Den 15. juli 2015 sendte anklagemyndigheden pr. mail en ankemeddelelse dateret samme dag til Vestre Landsret. Det var i mailen angivet, at den originale ankemeddelelse ville blive eftersendt med posten. Landsretten bekræftede modtagelsen af ankemeddelelsen ved mail af 15. juli 2015 kl. 08.57.

Genpart af ankemeddelelsen blev den 15. juli 2015 tillige sendt til de tiltaltes forsvarere pr. mail og til de tiltalte ved anbefalede breve.

Ankemeddelelsen til Vestre Landsret dateret den 15. juli 2015 og genpart af ankemeddelelsen til de tiltalte, forsvarerne og byretten blev efter det oplyste medtaget af en medarbejder fra PostNord den 16. juli 2015 med henblik på postomdeling som almindeligt brev.

Om forløbet i forbindelse med afsendelsen af ankemeddelelsen og de nævnte genparter, herunder til de tiltalte, har Statsadvokaten for særlig økonomisk og international kriminalitet foretaget afhøring af to medarbejdere hos statsadvokaten og en medarbejder hos PostNord.

...

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter retsplejelovens § 907, stk. 1, 1. punktum, skal en meddelelse om, at anklagemyndigheden vil anke til skade for tiltalte, være landsretten i hænde inden udløbet af ankefristen. Efter bestemmelsens 2. punktum sendes genpart af ankemeddelelsen så vidt muligt samtidig til tiltalte med almindeligt og anbefalet brev og med almindeligt brev til byretten og tiltaltes forsvarer.

Det lægges som ubestridt til grund, at ankemeddelelsen inden udløbet af ankefristen er sendt pr. mail til landsretten, og at genpart af ankemeddelelsen inden udløbet af ankefristen er sendt til de tiltalte med anbefalet brev.

Ved lov nr. 737 af 25. juni 2014 blev der indsat en bestemmelse i retsplejelovens § 148 b, som indebærer en ophævelse af det tidligere gældende krav om original underskrift på processkrifter. Bestemmelsen, der trådte i kraft den 1. januar 2015, er placeret i retsplejelovens kapitel 16 om almindelige bestemmelser om procesmåden. Dette kapitel vedrører procesmåden i både civile sager og i straffesager. Efter bestemmelsens ordlyd eller forarbejderne er der ikke holdepunkter for at antage, at bestemmelsen alene omfatter civile sager. En ankemeddelelse, der er meddelt landsretten pr. mail, vil derfor ikke længere skulle følges op af en ankemeddelelse med original underskrift, medmindre landsretten i medfør af retsplejelovens § 148 b har truffet bestemmelse herom. Landsretten har i relation til denne sag ikke truffet sådan bestemmelse, og det bemærkes, at en ankemeddelelse pr. mail efter afskaffelsen af underskriftskravet efter landsrettens praksis ikke skal følges op af en original underskrevet ankemeddelelse. Ankemeddelelsen er således indleveret rettidig til landsretten, jf. § 907, stk. 1, 1. punktum.

Spørgsmålet er herefter, om de almindelige breve til de tiltalte, byretten og forsvarerne er sendt rettidig, jf. retsplejelovens § 907, stk. 1, 2. punktum.

Efter forarbejderne sigter ”så vidt muligt” til de problemer, der kan knytte sig til, at tiltalte ikke har en

folkeregisteradresse og ikke har oplyst en anden adresse. I denne sag har der efter det oplyste ikke foreligget sådanne problemer. Det er herefter - som direkte angivet i forarbejderne - en betingelse for ankens rettidighed, at genpart af ankemeddelelsen senest på ankefristens sidste dag er sendt til de tiltalte, byretten og forsvarerne ved almindeligt brev. Det er derimod uden betydning, hvornår genparten er kommet frem til de tiltalte.

Det lægges efter forklaringerne fra statsadvokatens medarbejdere til grund, at genparterne af ankemeddelelsen var gjort klar til afsendelse den 15. juli 2015 omkring kl. 14 og bragt videre til statsadvokatens postrum. Dette støttes også af, at de anbefalede breve med genparterne blev afsendt denne dag.

Der er på nogle punkter usikkerhed om de nærmere omstændigheder i forbindelse med, at medarbejderen fra PostNord den 15. juli 2015 hentede post i statsadvokatens postrum, men det må lægges til grund, at brevene med genparterne af ankemeddelelsen ikke blev medtaget denne dag. Dette beror muligvis på en fejl begået af medarbejderen fra PostNord. Efter oplysningerne må det videre lægges til grund, at medarbejderen fra PostNord ikke den 15. juli 2015 fik brevene i hænde. Det må videre lægges til grund, at statsadvokatens medarbejdere først den følgende dag blev opmærksomme på, at brevene med genparterne ikke var taget med.

Under disse omstændigheder har anklagemyndigheden ikke godtgjort, at brevene den 15. juli 2015 blev overgivet i PostNords varetægt og dermed afsendt med almindeligt brev.

Det forhold, at genparterne blev sendt pr. mail til forsvarerne den 15. juli 2015 og af politiet blev afleveret til de tiltalte den 16. juli 2015, kan ikke indebære en fravigelse af kravet om, at brevene skal være sendt den 15. juli 2015.

Statsadvokaturen har haft mulighed for at tilrettelægge arbejdsgangene i forbindelse med postafhentning, således at det opdages, hvis der er post, der i strid med en eventuel ordning med PostNord om daglig afhentning af breve ikke bliver medtaget, enten fordi der slet ikke er sket afhentning, eller fordi medarbejderen ved PostNord ikke får medtaget alle breve.

Der foreligger derfor ikke sådanne omstændigheder, der kan begrunde, at landsretten undtagelsesvist tillader anken, selvom genparterne af ankemeddelelsen ved almindeligt brev ikke er sendt inden ankefristens udløb, jf. retsplejelovens § 910, stk. 2.

Landsretten afviser derfor anklagemyndighedens anke for så vidt angår alle de tiltalte, jf. retsplejelovens § 910, stk. 1.”

Meddelelse 26/ 2015

God advokatskik – Klientfiskeri

Retsplejelovens § 126, stk. 1

Advokatnævnet idømte advokat B en bøde på 20.000 kr. På baggrund af anklagerens redegørelse kunne det lægges til grund, at advokat B – efter advokat A var blevet beskikket som forsvarer – anmodede om at tale med arrestanten X for at forklare, hvorfor hun ikke kunne beskikkes for ham. Advokat A havde ligeledes oplyst, at X havde fortalt ham, at han var blevet kontaktet af advokat B – og således ikke, at han på ny havde anmodet om at få advokat B beskikket som forsvarer. På den baggrund fandt Advokatnævnet det ikke – som af advokat B påstået – sandsynliggjort, at advokat B på ny havde fået en anmodning fra X om beskikkelse. Advokatnævnet fandt på den baggrund, at advokat B havde rettet henvendelse til X uden anmodning fra ham. Endvidere fandt Advokatnævnet det godtgjort, at advokat B rettede henvendelse til X på et tidspunkt, hvor hun var bekendt med, at en anden advokat var beskikket som forsvarer for X. Advokat B kunne af anklageren have fået oplyst, hvem der var beskikket, hvorefter hun havde mulighed for at anmode denne om tilladelse til at kontakte X. På denne baggrund og ved at have drøftet sagens materielle indhold med X, desuagtet at advokat B var beskikket for en anden sigtet i samme sagskompleks som X, havde advokat B groft tilsidesat god advokatskik. At anklageren havde givet sin tilladelse til, at advokat B kunne ringe til X ændrede ikke på Advokatnævnets vurdering af advokat B adfærd, idet det påhvilede advokat B at være bekendt med og overholde reglerne om god advokatskik.

Advokatnævnets kendelse afsagt den 27. februar 2015, sagsnr. 2014 - 1686/LSK

”Sagens parter:

I denne sag har advokat A klaget over advokat B.

Klagens tema:

Advokat A, der var beskikket forsvarer for varetægtsarrestant X, har klaget over, at advokat B har tilsidesat god advokatskik ved at have kontaktet X uden at have spurgt eller orienteret advokat A herom, ved at have drøftet straffesagens indhold og tilrettelæggelse med X samt efterfølgende have tilkendegivet over for anklageren, at X var interesseret i at få sin sag afgjort som en tilståelsessag, hvis han kunne få advokat B beskikket som forsvarer.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 12. juni 2014.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at X, der var varetægtsfængslet i Arresthuset i (bynavn), den 8. april 2014 skriftligt havde anmodet om at få beskikket advokat B som forsvarer. Advokat B drøftede spørgsmålet om beskikkelse med Retten i (bynavn), idet hun allerede repræsenterede en anden sigtet i samme sagskompleks. Idet der var afgivet modstridende forklaringer fra de sigtede, frafaldt advokat B imidlertid sin anmodning om beskikkelse.

Den 29. april 2014 blev advokat A beskikket som forsvarer for X.

Advokat B har til Advokatnævnet oplyst, at hun havde en dialog med straffesagens anklager om muligheden for at afslutte sagen mod hendes klient som en tilståelsessag, hvorefter anklageren udarbejdede en retsmødebegæring for så vidt angår denne klient.

Derefter modtog advokat B på ny en anmodning fra X med anmodning om at få hende beskikket som forsvarer. Under en drøftelse med anklageren tilkendegav denne, at der ikke ville være et habilitetsproblem, såfremt X ligeledes ønskede at tilstå det forhold, der var rejst sigtelse for. Endvidere gav anklageren tilladelse til, at advokat B kunne kontakte X. Da advokat B efterfølgende kontaktede X blev ønsket om

beskikkelse imidlertid ikke drøftet. Derimod blev det kort drøftet, om X var indstillet på at erkende oplægget fra anklageren, hvilket var tilfældet. På den baggrund bad advokat B anklageren om at anmode retten om at beskikke hende.

Forinden beskikkelsen blev meddelt, besøgte advokat B sin klient i arresten og aflagde i den forbindelse også X et besøg.

Advokat A har til Advokatnævnet oplyst, at han den 2. juni 2014 modtog retsmødebegæring og anklageskrift fra anklagemyndigheden, hvoraf det fremgik, at advokat B klients sag skulle behandles som en tilståelsessag, hvorimod X's sag skulle behandles som en domsmandssag.

Advokat A kontaktede i den anledning X, som fortalte, at han var blevet kontaktet af advokat B, hvilket advokat B ikke havde underrettet advokat A om.

På den baggrund kontaktede advokat A anklageren, som oplyste, at han var blevet ringet op af advokat B omkring den 1. juni 2014, idet hun ønskede anklagerens tilladelse til at kontakte X for at forklare ham, hvorfor hun ikke kunne beskikkes. I den forbindelse havde advokat B henvist til en hjemmel i retsplejeloven, som anklageren imidlertid ikke kendte. Anklageren tillod dog opringningen og gav besked til arresten om, at advokat B havde tilladelse til at kontakte X.

Ved advokat A's efterfølgende besøg i arresten oplyste X, at advokat B havde kontaktet ham telefonisk, men at det ikke var beskikkelsen men derimod sagens indhold, de havde talt om.

Advokat B havde ligeledes i forbindelse med hendes klientbesøg i arresten talt med X om sagens indhold.

Advokat A har for Advokatnævnet fremlagt et notat, som X ifølge det oplyste havde lavet efter de telefoniske og personlige drøftelser med advokat B. Af notatet fremgår oplysning om sigtelsens omfang, øvrige gerningsmænd samt advokat B aftale med anklageren.

Efter at advokat A havde erfaret, at advokat B havde talt med X, skrev han den 4. juni 2014 en e-mail til advokat B, hvor han oplyste, at han var blevet bekendt hermed, samt at han ønskede en redegørelse for forløbet, idet kontakten var sket uden hans tilladelse endside uden orientering til ham.

Ved e-mail af 6. juni 2014 skrev advokat B til advokat A, at hun havde kontaktet X på anklagemyndighedens opfordring, idet X igen havde anmodet om at få hende beskikket, men at der i den forbindelse var et habilitetsproblem, der skulle afklares. Følgende fremgår endvidere af e-mailen:

"Jeg var ikke klar over, hvem den af klienten fravalgte forsvarer var. Men samtalen vedrørte ikke spørgsmålet om, hvorvidt klienten skulle skifte forsvarer, idet dette valg var truffet, men udelukkende at få afklaret, om der var et habilitetsproblem. Det var min forståelse, at alle sagens parter ville blive orienteret om dette straks."

Anklageren har – på advokat A's anmodning – til Advokatnævnet oplyst, at det fremgår af straffesagen, at politiet den 7. april 2014 fra Kriminalforsorgen havde modtaget meddelelse om, at X ville skifte forsvarer til advokat B, men at han alligevel endte med at beholde sin daværende advokat, B. Endvidere har anklageren oplyst, at advokat B kontaktede ham med henblik på at opnå tilladelse til, at hun måtte ringe til X i arresten for at forklare ham, hvorfor hun ikke kunne beskikkes som forsvarer for ham.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat A har påstået, at advokat B har tilsidesat god advokatskik ved at have kontaktet X telefonisk og personligt i arresten uden at have spurgt eller orienteret ham herom, ved at have drøftet straffesagens indhold og tilrettelæggelse med X samt efterfølgende have tilkendegivet over for anklageren, at X var interesseret i at få sin sag afgjort som en tilståelsessag, hvis han kunne få advokat B beskikket som forsvarer.

Advokat A har til støtte herfor særligt gjort gældende, at advokat B's adfærd må opfattes som "klientfiskeri". Det er advokat A's opfattelse, at advokat B kontaktede X for at "fiske sagen" og for at få tilrettelagt sagens gang, således at der successivt kunne køre en række tilståelsessager, hvor hun så successivt kunne blive beskikket som forsvarer for de forskellige sigtede i sagskomplekset.

Endvidere har advokat A anført, at han betvivler, at anklageren som anført af advokat B var indforstået med, at hun repræsenterede to klienter i samme sagskompleks, og ligeledes at anklageren – efter advokat B's drøftelser med X – skulle have kontaktet retten for at anmode om beskikkelse af advokat B.

Endelig har advokat A gjort gældende, at advokat B burde have undersøgt, hvem der var beskikket som forsvarer for X.

Indklagede:

Advokat B har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at der ikke var tale om et forsøg på "klientfiskeri", idet hun rettede henvendelse til X på hans anmodning om at få hende beskikket som forsvarer og efter aftale med anklageren for at få afklaret, om der var et habilitetsproblem på baggrund af modstridende forklaringer.

Advokat B har endvidere anført, at hun ikke var bekendt med, hvilken advokat der var beskikket som forsvarer for X, og at det var hendes opfattelse, at alle sagens parter ville blive underrettet om, at X ønskede at skifte forsvarer.

Endelig har advokat B henvist til Advokatnævnets kendelse af 6. maj 2014, hvor nævnet ikke fandt det i strid med god advokatskik, at en advokat havde rettet henvendelse til en varetægtsarrestant på baggrund af dennes ønske om forsvarerskifte.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Indledningsvis bemærker Advokatnævnet, at det på baggrund af anklagerens redegørelse kan lægges til grund, at advokat B – efter advokat A var blevet beskikket som forsvarer – anmodede om at tale med X for at forklare, hvorfor hun ikke kunne beskikkes for ham.

Advokat A har ligeledes oplyst, at X fortalte ham, at han var blevet kontaktet af advokat B – og således ikke at han på ny havde anmodet om at få hende beskikket som forsvarer.

På den baggrund finder Advokatnævnet det ikke – som af advokat B påstået – sandsynliggjort, at advokat B på ny havde fået en anmodning fra X om beskikkelse.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat B har rettet henvendelse til X uden anmodning fra ham.

Endvidere finder Advokatnævnet det godtgjort, at advokat B rettede henvendelse til X på et tidspunkt, hvor hun var bekendt med, at en anden advokat var beskikket som forsvarer for X. Advokat B kunne af anklageren have fået oplyst, hvem der var beskikket, hvorefter hun havde mulighed for at anmode denne om tilladelse til at kontakte X.

På denne baggrund og ved at have drøftet sagens materielle indhold med X, desuagtet at advokat B var beskikket for en anden sigtet i samme sagskompleks som X, har advokat B groft tilsidesat god advokatskik.

At anklageren havde givet sin tilladelse til, at advokat B kunne ringe til X ændrer ikke på Advokatnævnets vurdering af advokat B adfærd, idet det påhviler advokat B at være bekendt med og overholde reglerne om god advokatskik.

Den af advokat B påberåbte kendelse af 6. maj 2014 ændrer ligeledes ikke herpå, idet Advokatnævnet i denne kendelse lagde til grund, at en arrestant, der havde en beskikket forsvarer, havde taget initiativ til at mødes med den indklagede advokat.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat B groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat B en bøde på 20.000 kr.

Advokat B kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat B pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.”

Meddelelse 27/ 2015

Sagsomkostninger – Begrænsning af omkostningsansvaret

Retsplejelovens § 1008

Efter domsafsigelsen i byretten kærede T afgørelsen om, at han skulle betale alle sagsomkostninger. Byrettens dom blev ikke anket. Kærendes forsvarer deltog i retsmøder den 21. maj 2015 og den 28. maj i en sag mod medsigtet S på baggrund af en underretning af 22. april 2015 fra retten, hvori der stod, at sagen havde forbindelse til straffesagen mod kærende. Der kom efter forsvarerens opfattelse ikke noget frem, som havde betydning for kæreendes sag. Forsvareren havde ikke haft mulighed for at drøfte fremmødet den 21. maj 2015 og den 28. maj 2015 med sin klient, idet byretten ved en kendelse havde besluttet, at ingen af de medsigtede skulle underrettes om retsmødet. Anklagemyndigheden havde ikke fremsendt bemærkninger i anledning af kæremålet. Byretten oplyste ved fremsendelsen af kæresagen til landsretten, at der reelt ikke havde været forbindelse mellem T og S i relation til de forhold, T var tiltalt og dømt for. Herefter og efter de foreliggende oplysninger om sagens forløb fandt landsretten, at T's omkostningsansvar skulle begrænses således, at byrettens afgørelse om sagsomkostninger ændredes således, at 20.675 kr. med tillæg af moms af det salær, som var tillagt den for T beskikkede forsvarer, advokat A, endeligt skulle betales af statskassen.

Kendelse afsagt af Østre Landsret den 28. august 2015, S-2095-15

”Anklagemyndigheden

Mod

T

(Advokat A, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Retten i Nykøbing Falster (1-2424/2015) med bilag, rettens fremsendelsesbrev af 11. august samt kæreskrift af 20. juli 2015 fra advokat A.

Der fremlagdes endvidere e-mail af 17. august 2015 fra Retten i Nykøbing Falster, hvorved der blev fremsendt udskrift af retsbogen for hovedforhandling i sagen mod S den 21. maj 2015 og den 28. maj 2015, som er nævnt i kæreskriftet.

I øvrigt fremlagdes e-mail af 19. august 2015 fra Retten i Nykøbing Falster, hvorved der blev fremsendt udskrift af retsbogen blandt andet for den 18. marts 2015, 27. marts 2015, 30. marts 2015 kl. 12.00, 30. marts 2015 kl. 14.30, og den 9. april 2015 i sagen mod S.

Retten i Nykøbing Falster har ved fremsendelsen henholdt sig til den truffe afgørelse og har oplyst, at underretning om kæremålet er sendt til anklagemyndigheden.

Det er oplyst over for landsretten, at dommen ikke er anket.

Det fremgår af sagen, at T ved dom afsagt den 8. juli 2015 blev fundet skyldig i overensstemmelse med anklageskrift af 12. juni 2015 og efter straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, straffet med fængsel i 9 måneder, hvoraf 3 måneder skal afsones nu, og resten af straffen blev gjort betinget med vilkår om to års prøvetid, samfundstjeneste i 120 timer inden for en længstetid på 1 år og tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Ved dommen blev det bestemt, at tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Retten fastsatte i retsbog for den 8. juli 2015 salæret til den beskikkede forsvarer, advokat A, til 32.000 kr. med tillæg af moms.

T har kært Nykøbing Falsters Rets sagsomkostningsafgørelse i dommen af 8. juli 2015 med påstanden om, at afgørelsen ændres således, at han alene skal erstatte statskassen de omkostninger, der vedrører en indenretlig afgørelse den 12. februar 2015 og hovedforhandling den 8. juli 2015.

Kærende har særligt anført, at hans forsvarer deltog i retsmøder den 21. maj 2015 og den 28. maj i en sag mod medsigtet S på baggrund af en underretning af 22. april 2015 fra retten, hvori der stod, at sagen havde forbindelse til straffesagen mod kærende. Der kom efter forsvarerens opfattelse ikke noget frem, som havde betydning for kærendes sag. Forsvareren havde ikke haft mulighed for at drøfte fremmødet den 21. maj 2015 og den 28. maj 2015 med sin klient, idet retten ved en kendelse havde besluttet, at ingen af de medsigtede skulle underrettes om retsmødet.

Anklagemyndigheden har ikke fremsendt bemærkninger i anledning af kæremålet.

Efter votering afsagdes

kendelse:

Retten i Nykøbing Falster har ved fremsendelse af kæresagen oplyst, at der reelt ikke har været forbindelse mellem T og S i relation til de forhold, T er tiltalt og dømt for.

Herefter og efter de foreliggende oplysninger om sagens forløb finder landsretten, at T's omkostningsansvar skal begrænses som nedenfor bestemt.

Thi bestemmes:

Nykøbing Falster Rets afgørelse af 8. juli 2015 om sagsomkostninger ændres således, at 20.675 kr. med tillæg af moms af det salær, som er tillagt den for T beskikkede forsvarer, advokat A, endeligt skal betales af statskassen."

Meddelelse 28/ 2015

Kørsel med hash i blodet – Tilregnelser

Færdselslovens § 54

T nægtede sig skyldig i sagens forhold 3, hvorefter T havde ført en personbil den 15. februar 2014 med THC-koncentration (hash) i blodet. T anførte, at han sidste gang røg hash Nytårsaften 2013/2014. Via sin forsvarer opfordrede T anklagemyndigheden til at indhente oplysninger om den præcise THC-koncentration i blodet. Anklagemyndigheden ville ikke efterkomme opfordringen. Retten fandt under alle omstændigheder, at anklagemyndigheden ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed havde godtgjort, at T havde haft den fornødne tilregnelser til at overtræde færdselslovens § 54, hvorfor T frifandtes.

Dom afsagt af Retten i Horsens den 25. august 2015, rettens nr. 1673/2015

"Anklagemyndigheden

Mod

T

Født den 26. januar 1982

Anklageskrift er modtaget den 11. juni 2015

T

Er

Tiltalt for overtrædelse af

1.

Lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, § 1, stk. 3 og § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4 og § 3, stk. 2, jf. bilag 1, liste A nr. 1 og liste B nr. 43, ved den 8. december 2013 ca. kl. 05.15 på adressen X-vej i Skanderborg, at have været i besiddelse af 76,1 gram hash, 6,9 gram skunk og 0,13 gram kokain til eget brug.

2.

Færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 42, stk. 1, nr. 1, ved den 12. februar 2014 ca. kl. 10.35 at have ført personbil med registreringsnummer XX 99999 ad Århusvej i Skanderborg med mindst 60 km/t, selv om hastigheden i tættere bebygget område ikke må overstige 50 km/t.

3.

Færdselslovens § 117, stk. 1, jf. § 54, stk. 1, 1. pkt., ved den 15. februar 2014 ca. kl. 17.00 at have ført personbil med registreringsnummer XX99999 ad Søndergade i Galten efter at have indtaget det bevidsthedspåvirkende stof Tetrahydrocannabinol i et sådant omfang, at indholdet under eller efter kørslen oversteg bagatelgrænsen.

Påstande:

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, og at frakendelsen skal ske ubetinget, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2.

Tiltalte har erkendt sig skyldig i forhold 1-2 og nægtet sig skyldig i forhold 3.

Sagens oplysninger:

Tiltalte har forklaret vedrørende forhold 1, at stofferne var hjemme hos ham. Der havde været julefrokost hos ham aftenen før. Vedrørende forhold 2 blev der taget et billede af en ATK-vogn. Han var på vej til Hørning. Vedrørende forhold 3 er det korrekt, at han var ude at køre. Han havde besøgt en kammerat. Betjenten sagde, at han var blevet stoppet, da han var en ”kending”. Sidste gang han havde indtaget hash var nytårsaften. Betjenten testede ham med en pind. Betjenten sagde, at den slog ud for cannabis. Tiltalte følte sig ikke påvirket. Da han blev afhørt på stedet, sagde han, at han havde været sammen med nogle kammerater. Foreholdt bilag 3/2, side 2, midtfor er det anførte korrekt. Han blev efterfølgende telefonisk kontaktet af politiet for at høre, om han kunne erkende forhold 3. Han fastholdt, at han ikke kunne erkende forholdet. De kammerater som han havde været sammen med, var K. K ryger hash, og havde gjort det, mens tiltalte var til stede. J var også til stede. J røg også hash.

Der blev den 18. februar 2014 kl. 17.30-17.44 taget en blodprøve fra tiltalte. I blodprøven blev der fundet stoffet Tetrahydrocannabinol (THC), der oversteg bagatelgrænsen for det pågældende stof.

Forsvareren har i et brev af 3. marts 2015 opfordret anklagemyndigheden til at tilvejebringe yderligere oplysninger fra Retsmedicinsk institut, således at mængden af THC i blodet bliver bestemt.

Anklagemyndigheden har oplyst, at man ikke agter at efterkomme opfordringen.

Tiltaltes kørekort har været inddraget af politiet fra den 10. april 2014.

Tiltalte er straffet adskillige gange for overtrædelse af lov og bekendtgørelse om euforiserende stoffer senest ved

Bødeforlæg af 23. januar 2013 med bøde på 4.000 kr.

Tiltalte er endvidere straffet ved dom af 6. januar 2014 med fængsel i 60 dage betinget af samfundstjeneste for tyveri. Samfundstjeneste i 60 timer med en længstetid på 6 måneder. Prøvetid er 1 år. Tiltalte har oplyst, at han har afviklet samfundstjenesten.

Rettens begrundelse og afgørelse:

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig i forhold 1 -2. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i forhold 1-2.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 3 og har anført, at han sidste gang røg hash Nytårsaften 2013/2014 og har opfordret anklagemyndigheden til at indhente oplysninger om den præcise THC-koncentration i blodet. Anklagemyndigheden har ikke villet efterkomme opfordringen. Retten finder under alle omstændigheder, at anklagemyndigheden ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed har godtgjort, at tiltalte har haft den fornødne tilregnelser til at overtræde færdselslovens § 54, hvorfor han frifindes herfor.

Forhold 1 er begået før den betingede dom af 6. januar, og situationen reguleres af straffelovens § 67 stk. 1, jf. § 61 stk. 1. Da samfundstjenesten er udført fastsætter retten ikke en samlet retsfølge jf. § 61 stk. 1, men alene straf for de under denne sag pådømte forhold.

Straffen fastsættes til en bøde på 15.000 kr., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, § 1, stk. 3 og § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4 og § 3, stk. 2, jf. bilag 1, liste A nr. 1 og liste B nr. 43 og færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 42, stk. 1, nr. 1.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Da forsvarerbeskikkelse må antages at skyldes forhold 3, for hvilket forhold tiltalte er blevet frifundet, skal statskassen betales sagens omkostninger.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal betale en bøde på 15.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 10 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger. ”

Meddelelse 29/ 2015

Besøgskontrol – Forældre og søster

Retsplejelovens § 771, stk. 1

T2 blev den 13. november 2014 varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3 i en omfattende narkosag. Anklagemyndigheden havde udarbejdet foreløbigt anklageskrift af 27. marts 2015 og sagen var berammet med første retsdag den 3. august 2015. Anklagemyndigheden havde oplyst, at T2's forældre og søster ikke var afhørt til sagen, og at det var heller ikke hensigten, at de skulle afhøres. Henset hertil, og da der ikke i øvrigt var påvist en forbindelse mellem gerningsindholdet i sagen og arrestantens forældre og søster, fandt retten ikke, at det ville medføre en risiko for påvirkning af efterforskningen, såfremt T2's forældre og søster blev tilladt ukontrolleret besøg. Retten fandt således ikke grundlag for i medfør af retsplejelovens § 771, stk. 1, 4. pkt., jf. 2. pkt. at opretholde besøgskontrollen i forhold til T2's forældre og søster. Anklagemyndigheden havde oplyst, at T1 og T2 hver for sig havde udtalt sig til politiet, men havde valgt ikke at svare på alle spørgsmål. Henset hertil, og til at T1 var fængslet efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3 fandtes hensynet til varetægtsfængslingens øjemed fortsat at begrunde, at besøgskontrollen ikke blev ophævet i det hele. Besøgskontrollen vedrørende T2's forældre og søster blev ophævet.

Kendelse afsagt Retten på Frederiksberg den 19. maj 2015, rettens nr. 3648/2015

T1 og T2 var ved foreløbigt anklageskrift af 27. marts 2015 tiltalt for overtrædelse af

”1.

Begge

Overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1, 2. pkt. jf. 1. pkt. og stk. 2, jf. overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, jf. § 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. liste B, nr. 16

Ved i perioden fra den 4. juni 2014 til den 12. november 2014, i forening og efter forudgående aftale med flere personer, via uidentificerede personer i udlandet, med henblik på videreoverdragelse til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag, på flere kendte og ukendte adresser i Storkøbenhavn, herunder på adresserne X-vej på Frederiksberg og Y-vej i København at have modtaget 85,4 kilo amfetamin eller lignende særligt farligt euforiserende stof fordelt på 23 pakkeforsendelser fra Tyskland til Danmark, hvoraf de tiltalte den 12. november 2014, på adressen Y-vej i København fortsat var i besiddelse af ca. 8 kilo amfetamin, idet de modtog

a)

en pakkeforsendelse den 4. juni .....”

Af retsbogen af 19. juni, hvor alene spørgsmålet vedrørende T2's besøgskontrol behandlede for lukkede døre, fremgår:

”Forsvareren anmodede om ophævelse af besøgskontrollen, subsidiært vedrørende arrestantens forældre og søster, mere subsidiært vedrørende arrestantens forældre.

Anklageren oplyste, at anklagemyndigheden ikke har imødekommet anmodningen og redegjorde herfor.

Spørgsmålet procederedes.

Dørene åbnes kl. 14.05.

Der afsagdes sålydende

KENDELSE:

Arrestanten (T2) blev den 13. november 2014 varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3. Anklagemyndigheden har udarbejdet foreløbigt anklageskrift af 27. marts 2015, og sagen er berammet med første retsdag den 3. august 2015. Anklagemyndigheden har oplyst, at arrestantens forældre og søster ikke er afhørt til sagen, og at det heller ikke er hensigten. Henset hertil, og da der ikke i øvrigt er påvist en forbindelse mellem gerningsindholdet i sagen og arrestantens forældre og søster, finder retten ikke, at det vil medføre en risiko for påvirkning af efterforskningen, såfremt arrestantens forældre og søster tillades ukontrolleret besøg. Retten finder således ikke grundlag for i medfør af retsplejelovens § 771, stk. 1, 4. pkt., jf. 2. pkt. at opretholde besøgskontrollen i forhold til arrestantens forældre og søster.

Anklagemyndigheden har oplyst, at arrestanten og medtiltale hver for sig har udtalt sig til politiet, men har valgt ikke at svare på alle spørgsmål. Henset hertil, og til at arrestanten er fængslet efter retsplejelovens §

762, stk. 1, nr. 3 findes hensynet til varetægtsfængslingens øjemed fortsat at begrunde, at besøgskontrollen ikke ophæves i det hele, jf. retsplejelovens § 771, stk. 1, 2. pkt.

Thi bestemmes:

Besøgskontrollen vedrørende arrestantens forældre og søster ophæves. Besøgskontrollen opretholdes i øvrigt.”

Meddelelse 30/ 2015

Besøgskontrol – Kæreste og forældre

Retsplejelovens § 771, stk. 1

T1 var varetægtsfængslet frem til dom i sagen i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, som sigtet for fem røverier, heriblandt et hjemmerøveri. 40 vidner fra lokalmiljøet skulle afhøres til sagen. Anklagemyndigheden havde ikke anførte konkrete omstændigheder, der kunne begrunde en fortsat besøgskontrol af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed for så vidt angik T1's kæreste og forældre, hvorfor besøgskontrollen ophævedes for disse.

Kendelse afsagt af Østre Landsret den 7. juni 2010, S-1680-10

Af retsbog af 27. april for Retten i Glostrup fremgår:

”Anklagemyndigheden

Mod

T1

Cpr

T2

Cpr.

Politifuldmægtig P var mødt for anklagemyndigheden og fremlagde anmodning om fristforlængelse med bilag.

Advokat G var mødt som beskikket forsvarer for T1 og i dag tillige for den for T2 beskikkede forsvarer, advokat U.

De sigtede blev fremstillet.

Anklageren redegjorde for sagen og anmodede om, at fængslingsfristen forlænges frem til hovedforhandlingen, som er berammet til start den 28. september 2010, på det hidtidige grundlag.

Forsvareren protesterede og anførte blandt andet, at en fortsat fængsling vil være i strid med retsplejelovens § 762, stk. 3.

Sigtede havde lejlighed til at udtale sig.

Retten afsagde

Kendelse:

Af de tidligere anførte grunde, senest rettens kendelse af 2. marts 2010, findes betingelserne for en fortsat varetægtsfængsling af de sigtede opfyldt, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3.

Sagen er berammet til hovedforhandling med start den 28. september 2010 frem til den 12. oktober 2010. Varetægtsfængslingen sker således frem til der er afsagt dom i sagen, jf. retsplejelovens § 767, stk. 2.

Derfor bestemmes:

T1 og T2 skal fortsat være varetægtsfængslet.

Varetægtsfængslingen fortsætter til der er afsagt dom i sagen.

De sigtede tog forbehold for eventuel kære om fortsat fængsling.

Forsvareren fremsatte herefter begæring om, at besøgskontrollen for sigtede T1 ophæves for så vidt angår tiltaltes kæreste og forældre.

Til støtte herfor blev det blandt andet anført, at der ikke længere findes at foreligge en påvirkningsrisiko af vidnerne M og I, idet disse har fået afgjort deres sager. Tiltalte har intet kendskab til de øvrige 40 vidner. Det er således ikke en generel ophævelse af besøgskontrollen, men der findes intet grundlag for ikke at undtage tiltaltes kæreste og forældre fra besøgskontrollen. Forsvareren henviste til afgørelsen gengivet i UFR 2010.958Ø.

Anklageren protesterede mod en ophævelse af besøgskontrollen og anførte til støtte herfor blandt andet, at der fortsat er en påvirkningsrisiko i sagen, hvor der skal afhøres 40 vidner fra lokalmiljøet.

Der blev afsagt

Kendelse

Retten finder ikke, at anklagemyndigheden har anført konkrete omstændigheder, der kan begrunde en fortsat besøgskontrol af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed for så vidt angår tiltaltes kæreste og forældre, hvorfor besøgskontrollen ophæves for disse jf. retsplejelovens § 771, stk. 1.

Thi bestemmes:

Besøgskontrollen for så vidt angår T1's kæreste og forældre ophæves.

Sagen udsat."

Af retsbog af 7. juni 2010 fra Østre Landsret fremgår:

"Anklagemyndigheden har kært Glostrup Rets kendelse af 27. april 2010 (15-2438/2010) om besøgskontrol, jf. retsplejelovens § 771, vedrørende T1.

T1 er varetægtsfængslet frem til dom i sagen i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, som sigtet for fem røverier, heriblandt et hjemmerøveri.

Det bemærkes, at kæreskrift er modtaget i Østre Landsret den 15. maj 2010, og at sagen først er modtaget den 4. juni 2010 fra Retten i Glostrup.

Forsvareren har indgivet kæreskrift.

Af de grunde, der er anført af byretten,

Bestemmes:

Byrettens kendelse stadfæstes.”

Meddelelse 31/ 2015

Besøgskontrol – Forældre

Retsplejelovens § 771, stk. 1

”Således som sagen er forelagt for retten” var der ikke anført nogen nærmere begrundelse for, at kontrol ved besøg af sigtedes forældre var nødvendigt af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed. S måtte derfor få besøg af sine forældre uden besøgskontrol.

Kendelse afsagt af Retten i Holbæk den 22. oktober 2013, rettens nr. 60-2752/2013

”Anklagemyndigheden

Mod

S

Cpr. nr.

Besøgskontrol.

Ingen var tilsagt.

Der afsagdes

Kendelse.

Den beskikkede forsvarer og sigtede har anmodet om, at besøgskontrollen ophæves for så vidt angår sigtedes forældre.

Anklageren har afslået at ophæve besøgskontrollen.

Anklageren har henvist til fængslingsgrundlaget og sagens karakter, hvor sigtede ikke må få mulighed for at videregive beskeder til andre for at påvirke vidner i sagen.

Den beskikkede forsvarer har anført, at sigtedes forældre ikke har relation til sagen, og at sigtede savner dem meget. Sigtede er psykisk meget påvirket af varetægtsfængslingen, og hans forældre, der ikke taler dansk, vil nødtigt besøge ham, når der skal være en tolk og en politiembedsmand til stede. Politiets afslag på ophævelse

af besøgskontrol for så vidt angår forældrene, kan således ikke ske med henvisning til fængslingsgrundlaget UFR2010.958Ø.

Rettens bemærkninger.

Således som sagen er forelagt for retten, er der ikke anført nogen nærmere begrundelse for, at kontrol ved besøg af sigtedes forældre er nødvendigt af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed, jf. retsplejelovens § 771, stk. 1. Anklagerens afslag på at ophæve besøgskontrollen ophæves derfor.

Derfor bestemmes:

S må få besøg af sine forældre uden besøgskontrol.”

Meddelelse 32/ 2015

Besøgskontrol – Forældre og søskende

Retsplejelovens § 771, stk. 1

Anklagemyndigheden havde ikke anført nogen konkret begrundelse for, at besøgs- og brevkontrol for så vidt angik sigtedes far, mor, bror og søster var nødvendigt af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed. Besøgs- og brevkontrollen for disse personer ophævedes derfor. (Redaktøren bemærker, at retsplejelovens § 771, stk. 1 alene vedrører prøvelse af besøgskontrol men ikke brevkontrol.)

Kendelse afsagt af Retten i Glostrup den 13. november 2013, rettens nr. 15-7936/2013

”Anklagemyndigheden

Mod

S

Ingen var mødt.

Det tidligere fremlagte var til stede.

Sigtede S har anmodet om, at besøgs- og brevkontrollen ophæves for så vidt angår hans far, mor, bror og søster.

Anklagemyndigheden har protesteret.

Forsvareren har anført, at anklagemyndigheden ikke har anført konkrete grunde til at opretholde besøgskontrollen for så vidt angår sigtedes far, mor, bror og søster. Der er blot henvist til, at ukontrolleret besøg af de nævnte familiemedlemmer kan skade oplysningen af sagen, men det er ikke konkretiseret, hvordan det vil kunne ske. Det fremgår af retspraksis, at anklagemyndigheden skal påvise konkrete omstændigheder, der kan begrunde en opretholdelse af besøgs- og brevkontrollen, hvilket anklagemyndigheden ikke har gjort i denne sag.

Anklageren har anført, at der ikke er grundlag for at ophæve besøgs- og brevkontrollen som begæret af sigtede. Anklageren har videre anført, at sigtede ikke har ønsket at medvirke til at identificere

medgerningsmænd. Under de foreliggende omstændigheder vil ukontrolleret besøg af sigtedes familie kunne skade oplysningen af sagen.

Der afsagdes

Kendelse

Anklagemyndigheden har ikke anført nogen konkret begrundelse for, at besøgs- og brevkontrol for så vidt angår sigtedes far, mor, bror og søster er nødvendigt af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed. Besøgs- og brevkontrollen for så vidt angår disse personer ophæves derfor, jf. retsplejelovens § 771, stk.1.

Hvorfor bestemmes

Besøgs- og brevkontrollen for så vidt angår far, mor, bror og søster ophæves.”

Meddelelse 33/ 2015

Besøgskontrol – Kæreste og søster

Retsplejelovens § 771, stk. 1

Henset til, at T1 havde afgivet forklaring under hovedforhandlingen den 21. maj 2015, og idet medtiltalte, T2, som endnu ikke havde afgivet forklaring fortsat var varetægtsfængslet i medfør af blandt andet retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3 og dermed var undergivet besøgskontrol, fandt retten ikke, at der var grundlag for over for T1 at opretholde besøgskontrollen i relation til hans kæreste og søster.

Kendelse afsagt af Retten på Frederiksberg den 26. maj 2015, rettens nr. 1319/2015

”Anklagemyndigheden

mod

T1
Cpr

T2
Cpr

T3
Cpr

Advokat A har som forsvarer for T1 under hovedforhandlingen den 21. maj 2015 begæret besøgskontrollen ophævet for så vidt angår T1’s kæreste, S, og søster, N.

Anklagemyndigheden har protesteret imod en ophævelse af besøgskontrollen som begæret og har henholdt sig til rettens kendelse af 7. april 2015.

Der blev afsagt følgende

Kendelse

Henset til, at T1 har afgivet forklaring under hovedforhandlingen den 21. maj 2015, og idet medtiltalte, T2, som endnu ikke har afgivet forklaring fortsat er varetægtsfængslet i medfør af blandt andet retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3 og dermed er undergivet besøgskontrol, finder retten ikke, at der er grundlag for over for T1 at opretholde besøgskontrollen i relation til hans kæreste og søster, jf. retsplejelovens § 771, stk. 1, 3. pkt., hvorfor

Bestemmes

Tiltalte, T1's begæring om ophævelse af besøgskontrollen for så vidt angår hans kæreste og søster tages til følge."